

Lars P. Jensen: Mit parti kan både i princippet og i detaljerne tiltræde det foreliggende lovforslag, som jo også har været behandlet i det andet høje ting.

Ministeren siger i sine bemærkninger, at forslaget kommer på svensk opfordring. Det fremgår ikke af lovforslaget, om der fra svensk side er rettet en henstilling til Norge, og det fremgår heller ikke af lovforslaget, om vi her fra Danmark har rettet en henstilling. Jeg synes, at det lille eksempel med § 35 viser, at næringsloven og de dermed beslægtede patent- og varemærkelove efterhånden trænger til en kulegravning. Lovene er fra 1931, og der er efterhånden gennemført en hel del ændringer i dem, men adskillige af de paragraffer, der står, er tiden løbet fra. Jeg skal imidlertid ikke uddybe det nærmere, men blot anbefale de foreslåede ændringer.

Anker Lau: Jeg kan også tilsige mit partis støtte til gennemførelse af det foreliggende lovforslag, idet vi i høj grad påskønner de lettelser i samhandelen mellem landene, som herved tilsigtes. Vi er også tilfredse med den ændring af næringslovens § 35, man har gennemført i det andet høje ting. Det ville unægtelig have været en mærkelig situation, om her i landet boende danske agenter skulle betale en afgift, som de tilrejsende ikke skulle betale. Nu er denne sag løst til alles tilfredshed.

Der er imidlertid en anden sag i denne forbindelse, som jeg gerne vil bede den højtærede handelsminister om at sige et par ord om. På Færøerne findes der bestemmelse om, at danske agenter, der rejser derop, skal have et såkaldt antagelsesbevis, som koster 300 kr. for det første firma, de repræsenterer, og 150 kr. for resten, men det er på Færøerne billigere at repræsentere udenlandske firmaer. Jeg ved, at sagen har været forelagt for den højtærede handelsminister, og jeg vil gerne bede ministeren udtale sig om, hvor langt denne sag er kommet. Vi kan naturligvis ikke give os til at gå lagtinget på Færøerne i bedene, men ved en forhandling med lagtinget vil det formentlig være muligt at finde en tilfredsstillende ordning af dette spørgsmål.

Asger Jensen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Poul Clausen, ikke kan være tilstede, skal jeg på det konserva-

tive folkepartis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse. Jeg skal kun udtrykke ønske om, som det allerede er gjort her fra talerstolen, at denne lovgivning må blive gældende på samme linie overalt i de nordiske lande.

Rager: Også vi fra vor side kan tilslutte os lovforslaget, som det foreligger nu. Jeg vil gerne have lov til at understrege de bemærkninger, det ærede medlem hr. Anker Lau gjorde angående Færøerne. Jeg havde også tænkt mig at rejse dette spørgsmål ved denne lejlighed, men nu er det rejst på en så udmærket måde, at jeg blot kan henvise dertil. Jeg håber, at vi kan få en ordning på dette punkt.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for den velvillige indstilling til det forelagte lovforslag.

I anledning af det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Anker Lau og nu også det ærede medlem hr. Rager fremdrog, vil jeg gerne sige, at spørgsmålet om de afgifter, der betales på Færøerne, er rejst af de danske myndigheder, idet vi ganske naturligt må finde, at de krav, der stilles i denne henseende, ikke er helt rimelige. Imidlertid er det således, at ifølge loven om Færøernes hjemmestyre er bl. a. næringsvæsenet et færøsk særانliggende, og ved lagtingsloven af 21. februar 1950 om ændringer i afgiften for antagelsesbeviser til handlende og handelsrejsende er afgiften for disse beviser forhøjet, som det ærede medlem hr. Anker Lau nævnte, til 300 kr. årlig for eet indenlandsk firma og 150 kr. årlig for hvert af de følgende indenlandske firmaer, vedkommende repræsenterer. De afgifter, der skal betales af repræsentanter for udenlandske firmaer, blev derimod ikke forhøjet, og det hænger sammen med, at vi i en handelstraktat med England er indgået på ikke at forhøje disse afgifter. Den afgift, der afkræves indenlandske repræsentanter, er altså set i forhold til den varighed, disse repræsentanters forretningsrejser på Færøerne nødvendigvis må have, væsentlig højere end den afgift, der i samme lov er fastsat som betaling for antagelsesbevis til repræsentater for udenlandske firmaer, og bl. a. Grosserer-Societetets Komité har peget på det urimelige i denne forskelsbehandling.